

פרטיות וסודיות

ידידיי האהובים מאוד, אתם מבורכים, פעם נוספת. קרניים [rays] זהובות זורמות סביבכם וממלאות את עצם הווייתכם. בהרצאה זו ברצוני לתת לכם עוד קו מתאר אחד נוסף של אורח חיים אלוהי, חזון/ראייה של תודעת המשיח המרפאת את כל הפצעים שנגרמו מפילוג [division], מבלבול ומקונפליקטים מיותרים. ייתכן שחשתם שסדרת ההרצאות שנתתי בעונת העבודה החולפת נועדה לפתוח בפניכם חזונות חדשים [הסתכלויות חדשות] בכמה תחומים. חזיונות אלה יקבעו את הקצב והאקלים [האווירה] של העבודה שנבצע בעונת העבודה הבאה.

במבט שטחי, סדרת הרצאות מסוימת זו עשויה להיראות אקראית ולא בהכרח קשורה, אבל במחשבה מעמיקה יותר תראו שיש רצף משמעותי וקשר בין הנושאים. למעשה, לא ניתן להטמיע כראוי את האחד בלי האחר. כולם יחד יוצרים שלם אחד מקיף, ומחקר במדיטציה יגלה איך כל הנושאים הללו קשורים בקשרים מורכבים. כל אחד מהנושאים, וכולם יחד, יפתחו בתוכם ערוצי תודעה חדשים, שבתורם יגרמו לכם להיות מסוגלים לחיות את החיים החדשים שמתחילים להתפתח [evolve] במימד [sphere] הארצי שלכם.

היום ברצוני לחקור את המושגים פרטיות וסודיות. בלבול רב קיים בנוגע לשני מושגים אלה; הבלבול מזין את כוחות הרשע ומונע מכם למלא את כל צורכיכם ולהגיע להתרחבות אמיתית. הוא גם גורם לקרבה ולאינטימיות להיות בלתי אפשריות, וקרבה היא ללא ספק אחד הצרכים הלגיטימיים שלכם. גם פרטיות. אם חל בלבול בין פרטיות לסודיות, כי אז אחד הצרכים – הצורך בקרבה או הצורך בפרטיות – חייב להישאר מקופח.

פרטיות היא צורך לגיטימי של הנשמה. אתם זקוקים להיות בעצמכם ועם עצמכם. אתם זקוקים לזמן לבד שבו אתם יכולים לצלול לעומק עצמכם ולמצוא רמות חדשות של מציאות פנימית, בלי כל הפרעה, ואפילו בלי ההשפעות והוויברציות החיוביות ביותר מאחרים. לעתים אתם אף זקוקים לתקופות שבהן עליכם לשמור לעצמכם משהו שאתם רוצים, בעיקרון, לחלוק עם כל יקיריכם, ולחכות עד שהדבר יבשיל דיו. בין אם מדובר במחשבה, במצב תודעה חדש או ביצירה אמנותית, דרוש לדבר זמן להשלים את עצמו לפני שניתן לפתוח אותו בפני אחרים.

תקופות כאלה של פרטיות אינן מעידות על בידוד או על נפרדות. הן רק אומרות שנחוץ לכם זמן להיות בעצמכם ועם עצמכם, במצב של לבדיות, כדי לגלות עוד [דברים] על עצמכם. עם זאת, לכל מציאות אלוהית יש גם מקבילה מעוותת ושטנית, ואם הפרטיות מבוקשת על מנת להימנע מקשר [ממגע], יש כאן עיוות. אם אתם נמנעים מפרטיות משום שהשמעות האמיתית של החרדה הראשונית שהיא מייצרת אינה נחקרת ואיננה מובנת, שוב, פועל כאן עיוות.

אנשים רבים מתעלמים לחלוטין מהצורך שלהם עצמם בפרטיות. הם עשויים להיות לבד לפעמים, כתוצאה מנסיבות שמחוץ לשליטתם, אך אפילו אז הם מצליחים לגדוש את הווייתם הפנימית במחשבות שטחיות [surface thoughts], ברעש חיצוני או פנימי, כדי להימנע מן הקשר הפנימי העמוק שאליה משתוקקת הנשמה. בני אדם בתנאי חיים צפופים תמידיים אולי אף יצרו את התנאים האלה בשל רצונם בסיבה חיצונית שתמנע מהם להיות לבד. אולם בני אדם אחרים, שחיים גם הם בתנאי צפיפות, מצליחים למצוא פרטיות פנימית, ולפעמים גם חיצונית, למרות כל הפעילות הרוחשת סביבם.

אלה שנמצאים בעיקר לבדם אולי יצרו את הלבדיות שלהם בדיוק בגלל הפחד מקשר/מגע. אך אם הפחד מקשר קיים כלל, זהו בראש ובראשונה פחד מקשר עם העצמי, ורק במקום שני זהו פחד מקשר עם אחרים. כתוצאה מכך, הלבדיות הזו לא תמלא את הצורך בפרטיות. אנשים שנמצאים לבד בגלל פחד מקשר/מגע יישארו לבד בלי לנצל את ההזדמנות להתקרב אל עצמם, בדיוק כשם שהם יבלו עם אחרים בלי לנצל את ההזדמנות ליצור קשר ואינטימיות אמיתיים.

עכשיו, מה בנוגע לסודיות? סודיות היא לעולם לא דבר חיובי, לפחות לא במובנה האמיתי. אנו לא מדברים על סוד כביכול שאדם שומר כדי להכין הפתעה מלבבת לאדם אהוב. סוד כזה אינו סוד

כלל, למעשה, כי הוא נחשף לבסוף בשמחה רבה. סודות תמיד מסתירים משהו שלילי, אחרת הם לא היו נשמרים בסוד. זהו דבר חשוב ביותר, ואף שהאמת ברורה מאוד כאן, מפתיע עד כמה מרבים להתעלם ממנה. לא משנה מהו הסוד, אם תתבוננו מקרוב, לא יהיה קשה לראות את הרצון להסתיר משהו שלא יערב לחיכו של מישהו. אפשר שברצונכם להסתיר משהו מאחרים, או שאדם אחר רוצה לערב אתכם בהסתרת דבר מה שלילי או הרסני.

אילו נחשפו הסודות ניתן היה לטפל בהם, ניתן היה למוסס אותם, כך שיצירה אחרת, יפה וחיובית, תוכל לתפוס את מקומם. אבל בשמירת הסוד, אתם משמרים ומטפחים מחשבות שליליות, מעשים לא ישרים ודפוסי התנהגות הרסניים.

אדם שיש לו אינטרס לשמור דבר מה בסוד – לבדו או יחד עם אחרים – יודע היטב שהוא מסתיר דבר מה שלילי; אחרת לא צריך היה לשמור את הדבר בסוד. לטעון לצדיקות בשמירה על סוד זו לפיכך טענה אבסורדית. אך מה שקורה בדרך כלל הוא ש[הטענה ל]לפרטיות נועדה להסוות את הכוונה לשמור סודות. במילים אחרות, אנשים בעלי סודות משתמשים בזכות ובצורך בפרטיות ככיסוי לכך שהם למעשה שומרים משהו בסוד. נשקם של כוחות החושך הוא תמיד לבלבל על ידי שימוש באמיתה במטרה לכסות על שקר.

הרעיון האמיתי של פרטיות לעולם לא מרמז על שמירת סודות. למעשה, בדיוק ההפך הוא הנכון. מה שנובע מהשראה אלוהית ומבשיל בפרטיות, תמיד נפתח אחר כך ומחולק עם אחרים. הוא לעולם לא נועד להיות מוסתר. רק חוסר יושר, שקרים, התכוונות שלילית, הרסנות מסוג זה או אחר, נחוץ להסתיר מאחרים. שום דבר שהוא אמיתי ויפה לא צריך להישמר בסוד. אף פעם.

לפעמים רציונאליזציות משמשות להצדקת השמירה על סודות: "אם אחשוף את עצמי, אני לא אקבל בהבנה", או "אני אחטוף ביקורת לא מוצדקת". דבר זה הוא כמובן חסר בסיס. כי אם אדם נמצא באמת, הבנה מצד אחרים לא תהיה חשובה דיה ליצור חומות בלתי עבירות בין העצמי לאחרים. אם אדם נמצא באמת, הוא משתדל לגרום לאחרים להבין ומנסה להשתמש בביקורת שלהם ככלי לחקור את המציאות אודות הסיטואציה שברצונו לשמור בסוד.

אלה ששומרים על סוד חוששים שהם אינם באמת, או שהם עשויים אפילו לדעת זאת, אך אין להם כל כוונה להשתנות. הם לא ישרים משום שהם יודעים שאחרים עשויים להגיב למה שמוסתר, והם רוצים להימנע מכך. במילים אחרות, הם רוצים בכבוד ובאהבה שאולי לא יוכלו לזכות בהם אילו נחשף הסוד.

שמירת סודות היא לפיכך תמיד, בניתוח האחרון, גניבה. זוהי רמאות, להשיג תוצאה שלא ניתן להשיג או שלא תושג אם הסוד ייחשף. שמירת סודות היא גם התחמקות מן המאמץ ומן האחריות למצוא פיתרון הוגן וישר שמאפשר לאחרים להשתתף.

סודות תמיד מנוגדים [antithetical] ליחסים, לאינטימיות, לקשר/מגע אמיתי וממלא. אנשים המתעטפים בסודיות לעולם לא מסופקים [fulfilled] מבחינה רגשית. הם שומרים על חומת הפרדה בינם לבין אחרים ואחר כך הם תוהים מדוע הם מרגישים בודדים כל כך ולא מובנים. לא עולה בדעתם לצרף אחד ועוד אחד. תכופות הם אפילו מאשימים אחרים במצבם זה ומשתמשים בכך להצדקת החשאיות שלהם, במקום לעשות את הדבר התקף, המשמעותי והאינטליגנטי היחיד: לשפוך את כל הסודות החוצה ולהיות בשקיפות מרבית. זהו לא דבר קל או מהיר להשגה. הוא דורש סבלנות, זמן, מאמץ ואת כל הרצון הטוב שניתן לגייס.

לעתים קרובות, סיבה חשובה לסודיות היא הפחד מחשיפה-עצמית [self-exposure]. הפחד אומר, "אם אראה את עצמי כפי שאני באמת, הם לא יאהבו אותי". אם זהו ההיגיון שלפיו אתם מנמקים – אם כי בקושי ניתן לקרוא לזה היגיון – אתם מתעלמים מעובדות בולטות מסוימות. למשל, אתם מניחים שאהבה, כבוד ואישור [approval] מאחרים הם חשובים יותר מאלה שלכם עצמכם. אתם לא רואים שהאומץ והכנות [שנובעים] משקיפות, ולא משנה אלו עובדות מבישות צריכות אולי להיחשף, יוצרים יותר הערכה-עצמית [self-esteem] מזו שהסודיות מסוגלת לייצר. הערכה ואהבה מאחרים יבואו בעקבות זאת.

נתיב ההתמרה נועד בפירוש לחסל את כל הסודות, בהדרגה אך בוודאות. ראשית אתם לומדים להפסיק לשמור סודות מעצמכם. אתם מבינים עד כמה רב החומר שממנו התעלמתם, שהשארתם לא-מודע, ששמרתם בסוד מן המיינד המודע שלכם. אחר כך אתם לומדים להחיל את אותן הכנות

והפתיחות שרכשתם כלפי עצמכם, גם כלפי אחרים. אם אתם ממשיכים, לא תוכלו שלא לחוות זאת כדרך היחידה להיות. רק דרך כך אתם יכולים למלא את הצורך שלכם בקשר/מגע ולחיות בלי פחד וחרדה, בלי בושה והסתרה, בלי העמדות-פנים והתחזויות. ההקלה [שנובעת] מסוג כזה של חיים היא יין משכר הרבה יותר מכל פתרון-דמה. אלה שהחלו לטעום ממנו לא יכולים יותר לשאת את החזרה לחיי-סוד לאורך זמן או מכל בחינה, לא משנה מה עשוי לצוץ.

אם עולות בכם מחשבות שליליות על אחרים, דעות חשדניות או האשמות, במקום לטפח אותן בחשאי ביניכם לבין עצמכם או לחלוק אותן עם אדם שלישי כסוד שמור ביניכם, יש להוציא את כולן החוצה. המעשה הזה יעיד עליכם שרצונכם להיות באמת עולה על הדעות השליליות שלכם, על ההאשמות, על החשדות. משם יש להמשיך ולבדוק מהי האמת הפרטיקולארית בכל סיטואציה. לא תוכלו שלא להיות מוארים באורה של האמת האמיתית, המאחדת ומעניקת-השלוה, אם אתם מחויבים לאמת יותר מאשר לכל דבר אחר.

לרצות לשמור על סודכם, מצד שני, מצביע בבירור על חוסר מחויבות לאמת, קרוב לוודאי שאפילו לא לאמת [שאומרת] שיש לכם אינטרס לשמור על הדעות השליליות, ההאשמות והחשדות שלכם, ושאתם רוצים להמשיך לעשות כן בדיוק בגלל זה שעמוק בפנים אתם כבר יודעים שאינכם באמת, אלא שאינכם רוצים להודות בכך.

עם זאת, האשמות שנעשות בפומבי אינן מעידות בהכרח על פתיחות, על ההפך מסודיות. הן עשויות פשוט להעיד על מניעים עוינים ואגרסיביים שגוברים על [הרצון ב]סודיות.

הגבר החדש והאישה החדשה אינם מסוגלים לשמור סודות. התודעה החדשה שמתהווה אינה יכולה לשאת סודות. היא חווה אותם כנטל בלתי נסבל, כפי שהם באמת. צורתם הרוחנית של סודות היא בדיוק זו: עול כבד. ככל שהתודעה נעשית מוארת יותר, ככל שהיא רוויה יותר ברוחו של המשיח, כך מתמוסס הנטל מהר יותר ובדרך הפרודוקטיבית והיצירתית ביותר שאפשר.

התחלתם כבר לחוות את צורת החיים החדשה הזו בקהילה הצומחת שלכם. זהו בדיוק מה שקורה: פתיחות ושקיפות הולכות וגוברות שבהן כל הסודות של עצמי ואחרים נחווים כנטל בלתי נסבל, כהפרעות לאור ולאהבה. המחיר על שמירת סוד נעשה גבוה מדי, אבסורדי מדי. לחלופין, המאמץ הדרוש לפתיחת הסודות, לאפשר לנשמה לעמוד שקופה ונקייה, גלויה לעין כל, לעולם לא גובה מחיר גבוה מדי. פתיחות מוחלטת היה המטרה. הדבר חל על כל מערכות היחסים: על שותפות גבר/אישה, על כל סוג של חברות, ולבסוף על היחסים בין מדינות.

שמירת ההיבטים השליליים שלכם בסוד אינה מאפשרת לכם לחשוף את העצמי הטוב ביותר שבכם. אתם מתביישים בעצמכם; אתם מרגישים שהמחשבות, החלומות והתשוקות הפנימיים ביותר שלכם הם מביישים. בתחילת הדרך, היבטים אלה רחוקים מלהיות מבישים או רעים/גרוועים. הם הופכים לשליליים משום שהם נעטפים במסך של סודיות. עצם האמונה שיש משהו להסתיר יוצרת הילת ערפל אפלה הסוגרת על הטוב ביותר שבאדם. לכן חיוני להסיר את [מסך] הערפל, בין אם מה שמוסתר הוא שלילי באמת או שהוא רק הפך לשלילי כתוצאה מהסתרתו.

תהליך המסת הסודות הוא תמצית/מהות העבודה שאתם עושים כבר עתה בנתיב זה. אזרו את האומץ לחשוף את מה שנשמר עד עתה בסוד, ולעולם לא תתחרטו על הצעד הזה. אחרי ביצוע, תמיד תמצאו יותר אהבה, יותר כבוד, יותר ידידות, יותר עזרה, יותר הכרה בערכים האמיתיים שלכם, שלא לדבר על ההקלה שבלפטור את עצמכם מנטל בלתי נסבל. הבהירות, הקלילות והחופש שבלחדול להעמיד פנים בכל צורה ואופן, הם פתח ישיר להערכה-העצמית אותה אתם מנסים נואשות ליצור ולשמר באמצעות ההסתרה.

אם חשיפתכם-העצמית מעוררת יותר ביקורת וגינוי מאשר אהבה והבנה, אומר לכם ידידי שוודאי חשפתם את עצמכם בדרך מעוותת. קל לבלבל בין הדרך האמיתית לזו המסולפת. הדרך האמיתית היא הנכונות המוחלטת לציית לרצון האל; לוותר על כל עמדה, פעולה או מטרה יקרות ללבכם אשר הוכחו כמזיקות וכמנוגדות לחוק האלוהי; להתייחס כאל ראי אל כל אלה שלפניהם אתם חושפים את עצמכם, ראי שעוזר לכם לראות ולשקול כמה מן הדפוסים הקודמים שלכם. התגובה מצדם לא אמורה לשמש אתכם כמעין כלל נוקשה שעליכם לציית לו, אלא לגרום לכם להרהר ולהיות מוכנים באמת לשקול מחדש את אותם היבטים של עצמכם שהתגלו לכם עתה ביתר בהירות.

הדרך המסולפת לחשיפה-עצמית היא דרכו הילדותית של העצמי-הנמוך שאומרת, "אם אראה לך את הסודות שלי, אני דורש את הסכמתך/קבלתך [approve of] את הסודות שלי ואותי עצמי, ולא משנה עד כמה הרסניים עשויים הם להיות. אם לא תקבל אותם בהסכמה, אני אאשים אותך שאכזבת אותי, ואני אשתמש בזה כהוכחה שלא משתלם להיות פתוח". על כן היו זהירים ידידי בבואכם להעריך [assess] את התוצאות של חשיפתכם-העצמית. המפתח תמיד טמון עמוק בתוכם: האם אתם באמת מונעים מתשוקה כנה להיות באמת ולעשות את רצונו של האל?

עם זאת, אתם בפירוש זקוקים גם לדעת האם קיימת הפרה אמיתית של פרטיותכם. אלה הן הפעמים שבהן אחרים מנסים לחטט בגלל מניעים שליליים משלהם; הם עשויים לרצות לחשוף משהו שיוכל לשמש אותם נגדכם כדי לגרום להם להרגיש טוב יותר, בניסיון נואש לשפר את הערכתם העצמית הירודה. אם אתם חשים במניעים כאלה, עליכם בהחלט לסגור בפניהם את הדלתות. אך עליכם לזכור כי אלא אם כן אתם מוכנים לוותר על כל הסודות, וכבר התחלתם לעשות כן, קשה מאוד להבחין בין חיטוט ממשי וניסיונות להפר את פרטיותכם, לבין מי שדואג לכם באמת ורוצה בכנות להתייחס אל האתם האמיתיים. כל עוד יש לכם אינטרס להמשיך להסתיר את מי שאתם, הערכתכם את המניעים של אחרים תהיה רעועה ביותר.

שקיפות היא צורת הוויה חדשה [a new way of being], הרגל שיש לטפח בסבלנות, במסירות ובהתמדה; יש לכך חשיבות רבה לכם ולא לה סביבכם שאיתם אתם כמהים ליצור יחסים. זו אמנות שניתן וצריך ללמוד. לעתים תכופות, ההססנות והמעצורים הראשוניים שלכם ניתן להסירם כאשר אתם לומדים איך לבטא את עצמכם ולהעביר מסרים שנראים בהתחלה כבלתי ניתנים להעברה. האם לא קרה לכם לא פעם שסיפרתם חלום בצורה מספקת בהחלט, אחרי שהתחלתם, למרות שהייתם משוכנעים בהתחלה שלא ניתן להסבירו? מחשבות ועמדות, חוויות ורגשות בין ארבע הקירות של העצמי הפנימי שלכם נראים כה מעורפלים, כה בלתי ניתנים להסבר, עד שאינכם מנסים אפילו להעביר אותם. אך ברגע שאתם יודעים שאפשר להעבירם, גם אם אינכם יכולים לשרר בשלמות את כל הניואנסים, אתם תעשו את המאמץ לתקשר ואתם תופתעו [לראות] באיזו מידה אתם יכולים להבהיר את עצמכם. בכך שאתם פותחים את עצמכם, אתם יכולים להגיע אל אחרים שחוו אולי חוויות פנימיות דומות מאוד לשלכם ולכן יכולים להתחבר אליכם מהר יותר וטוב יותר משיכולתם לשער.

הנקודה שברצוני להדגיש היא שתקשורת היא חלק חיוני [מהתהליך] של חשיפה-עצמית ופתיחות. נדרש מכם מאמץ, מאמץ ניכר, אך הגמול על המאמץ יהיה רב מאוד. מה שנראה בהתחלה כמביך רק נראה כך משום שאתם מאמינים שאינכם יכולים להביע אותו במילים הנכונות באמת. נסו, והמילים יבואו. אתם תפתחו דרך חדשה ונפלאה להביע את עצמכם, וזה כשלעצמו יחזק את תחושת הביטחון והכשירות שלכם. חוסר היכולת הראשונית להביע את עצמכם כראוי נובע לחלוטין מחוסר הנכונות שלכם לעשות זאת ולתת לאלוהים למלא אתכם השראה. אם אתם רוצים בכנות לחשוף את עצמכם, רוח הקודש תעניק לכם בהשראתה את המילים, והחומות שבניתם סביב עצמכם יתמוססו.

הבה נתבונן במגוון יחסים אנושיים ונבחן את איכותם השונה לאור נושא זה. האינטימיות מכל מערכות היחסים – בין שני אנשים שאוהבים זה את זה ושבוונתם לחלוק את עצמם זה עם זה לחלוטין – תלויה ביכולת להיות בלי סודות; כלולים בזה כל הסודות החיצוניים וגם אלה הפנימיים והסמויים יותר. אם אינכם מסתכנים בהבאת כל היבטי העצמי לידי ביטוי, האושר המקווה לא יוכל להתממש. דיברתי על כך בעבר, בפרט בקשר ליחסים בין בני זוג [mates]. עלי לחזור על כך כאן בהקשר של האישיות ונטייתה הכללית לשמור את העצמי בסוד. האמונה הכוזבת שהעצמי בכללותו אינו קביל, יש לערער על תקפותה שוב ושוב. עליכם לקחת שוב ושוב את הסיכון, צעד אחר צעד, עד שהכל יוצא החוצה. אז ניתן להתחיל לחלוק [זה עם זה] באמת את התהליך הפנימי ולבסס תקשורת מתמשכת.

בתחילת הדרך אתם מועדים לגלות כמות גדולה של שאריות חומר שהצטברו. אחרי שרוקנתם את כל שרידי החומר והראיתם את כל עצמכם [and all of you is made known], התהליך ייטול לידיו את הפיקוד. שכן הנשמה אינה סטטית או מקובעת. היא נעה ומשתנה ללא הרף, לנצח מייצרת חוויות פנימיות חדשות, רגשות חדשים, מחשבות חדשות, חלומות חדשים ומטרות חדשות. אחרי

שרוקנתם את עצמכם [מכל שרידי החומר] יהיה לכם קל הרבה יותר לחלוק את התהליך הדינמי של התפתחות הנשמה. אמנות התקשורתיות, הביטוי-העצמי, צומחת ככל שאתם עצמכם צומחים. כך אתם הולכים ונפתחים להיות ערוץ פתוח להשראה אלוהית; הדבר ישפיע עליכם בבחירת המילים, הניואנסים, כמו גם נימת הקול, שגם היא תורמת ליכולת להבהיר את עצמכם. מה שהיה עד כה כלא מגביל של העצמי הפנימי שלכם הופך אז לשדה רחב ופתוח המשתרע עד קצה אופק האפשרויות האלוהיות והופך להיות יותר ויותר נגיש לאחרים. צומח בתוכם הלך רוח [מצב תודעה] שאין לו שום דבר להסתיר, שההסתרה נראית לו אבסורדית לחלוטין, ושלהיות בשקיפות מוחלטת הוא האושר הגדול ביותר.

רק כאשר אתם מסתכנים וחושפים את כל מה שנמצא בתוכם עכשיו, תדעו את ערככם האמיתי. בתהליך זה תמצאו באורח בלתי נמנע שיש בכך הרבה יותר [עושר] ממה שפחדתם. באיזו דרך אחרת תוכלו למצוא הגשמה ולהרוות את צימאונכם להיות פתוחים עם אחרים, להגיע לאינטימיות? הכמיהה הזו לא ניתנת לסיפוק, לא משנה עד כמה אתם מתאמצים להכחישה או לרצות אותה בתחליפים כוזבים, אלא אם כן אתם נפתחים לחלוטין.

המילה "חברות" היא אבסורדית אם אתם מרגישים שיש ביניכם לבין החבר משהו שעליכם להסתיר. לעולם לא תוכלו לדעת באמת אם אתם אהובים ומקובלים. תחיו בפחד וחשדנות כל עוד לא לקחתם את הסיכון להראות לחבר את כל מה שאתם, את כל מה ששמרתם בסוד. אך דבר זה, כמובן, תמיד כולל את נכונותכם הבסיסית לשנות [דרך] פעולה של העצמי-הנמוך, מטרה של העצמי-הנמוך, או עמדה של העצמי-הנמוך. נדרש מכם לבטוח בכך שמטרותיו ופעולותיו של העצמי-הגבוה יספקו הרבה יותר טוב את מה שאתם זקוקים לו. אם האמון נעדר, כי אז את זה אתם צריכים לחלוק ואולי לקבל עזרה בעניין.

נתיב ההתמרה נועד בפירוש להסיר את הסודות ולגרום לעצמכם להיות נגישים לאחרים. אם תשקיפו לאחור על התקדמותכם עד כה מנקודת מבט זו, תראו בבהירות רבה איך שחררתם את עצמכם ושיפרתם את נסיבות חייכם, רכשתם ביטחון-עצמי חדש ותחושת ערך עצמי, למדתם לבטוח יותר באלוהים ובחיים ולדעת את השפע האלוהי. זוהי התקדמות שנבעה מן האומץ שלכם לחשוף סודות חיצוניים ו/או פנימיים. התבוננו במה שאתם מסתירים עדיין ותמצאו את המפתח לאן שאתם חוסמים עדיין את ההגשמה המצפה לכם.

אם תתבוננו בעולמכם, באינטראקציה בין מדינות, תראו איזה תפקיד ענק ממלאת הסודיות ביחסי הגומלין בין ארצות. היחסים ביניהן מצטיינים בחשאייות, בהעמדת פנים ובהסתרה יותר מכל מערכת יחסים אחרת. פתיחות אפילו לא נשקלת כדבר יישומי בין הממשלות של מדינות שונות. כולם מקבלים כמובן מאליו שעמימות היא דיפלומטיה נכונה [שפויה].

בתחום זה, האנושות נמצאת הרחק מאחור ביחס להיכן שהיא יכולה וצריכה להיות; תחומים אחרים ביחסים בין בני אדם הם הרבה יותר מתקדמים, אף שגם בהם נותר מה לשפר. בנישואים למשל, אתם תזהו באיזו מידה בני זוג שומרים סודות זה מזה – לא רק לגבי מעשים וחוויות מן העבר וההווה, אלא גם לגבי מחשבות ורגשות. מה הפלא שלא נראה שנישואים יכולים להצליח ושבני זוג לא מסוגלים להישאר ביחד? עם זאת, מצבם של יחסי הנישואים טוב הרבה יותר ממצב היחסים בין הממשלות השונות, שם קיימות מרבית החשדנות, ההונאה והמצוקה. כל עוד האנושות לא מצליחה לראות בעיני רוחה דרך חדשה לחלוטין ליצור יחסי גומלין, השלום לא יכול להתבסס באמת, ההתחלקות באוצרותיו של האל לא יכולה להתרחש, צדק ואחוה יישארו מילים ריקות. בקצרה, חייבת להיות הנכונות להיות פתוחים. יש להכיר בה כתנאי מוקדם לחיי שלום, שמחה והרמוניה בקרב כל העמים על פני האדמה, ולפיכך האומות חייבות ללמוד פתיחות בעבודת נמלים, ממש כמו אנשים יחידים.

אתם חלוצים, אתם מביאים מודל חדש לעולם זה. בבניית חיי הקהילה שלכם, אתם נתקלים באותה הבעיה הבסיסית שבה נתקלת האנושות בכללותה בבניית החברה. ניתן לראות בבירור כי הללו ששומרים את עצמם בסוד, אלה שאינם חולקים את כל עצמם, מייצגים מתרס [בריקאדה] שמעקב את צמיחת השלם. עליכם לגרום לדבר להיות מובן לאלה שאינם מעיזים עדיין להיות אמיתיים. עליכם לדעת את הדבר בעצמכם. יותר ויותר אתם תלמדו, לאט אולי, אבל בטוח, להציג את עצמכם בשלמות, בלי כל השלכות-עצמיות כוזבות. עליכם להבין שבה במידה שאינכם בוטחים

בתהליך של חיים בלי סודות, אתם מעודדים השלכה-עצמית כוזבת. הסודות אומרים את זה בדיוק: "אני רוצה שתראו אותי לא כפי שאני, אלא כפי שאני מתיימר להיות". אחרי שתראו זאת בבהירות, תבינו את ההשלכות החמורות של סודיות לגבי היחסים שלכם עם עצמכם, עם אחרים ועם אלוהים. אתם תראו איך הדבר הזה משפיע על כלל חייכם החיצוניים והפנימיים, כמו גם על אלה שאיתם אתם שואפים לכוון מערכת יחסים רצויה.

נסו לדמיין איך נראים החיים כשאתם יודעים שאין שום דבר להסתיר, אף פעם. וכשאתם מרגישים שיש משהו להסתיר, שקלו [את האפשרות] שייתכן כי הדבר שאתם מסתירים הוא משהו מזיק, לעצמכם ו/או לאחרים. אם כך הדבר, יש לחשוף אותו על אחת כמה, משום שאתם זקוקים לעזרה בזיהוי הדבר שגורם לכם לרצות את הפעולה או העמדה הזו. אתם זקוקים לעזרה בשינוי מנגנוני ההגנה הפנימיים שלכם כדי להפסיק לרצות את הפעולה או את העמדה ההרסניות. העצמי הנמוך שלכם חייב להיחשף על מנת שניתן יהיה לרפא אותו ולהתמיר.

ייתכן כי הדבר שאתם מאמינים שצריך להסתיר הוא בעצם היבט יפה של עצמכם שצריך לחלוק. ייתכן שאתם רק חושבים שהסוד שלכם הוא רע, ובמציאות אתם זקוקים לחוות את חשיפתו לפני שתוכלו להשתכנע באמת שאין לכם דבר להסתיר. תארו לכם איזו הרגשה זו, לא להסתיר יותר שום דבר מאף אחד. תארו לעצמכם את השחרור מהורדת שריון כבד. תארו לעצמכם את השמחה והגאווה הבריאה שבלחזיק ראש מורם תוך ידיעה שאתם יכולים להיות פתוחים אל כולם באמת.

רק כאשר מושג מצב תודעה זה יכולה ה-*enfoldment* האמיתית שלכם להתחיל. הפוטנציאלים הבלתי מוגבלים שלכם לגדולה, ליצירתיות, לכישרונות חבויים, לאוניברסאליות וליחודיות, למהות וליופי יכולים לזרום [מתוככם] החוצה רק כאשר מוסרת מגבלת ההסתרה. תהליך ההיפתחות-העצמית [self-unfoldment] מתחיל בהסרת חומות החשאיות, ורק בהמשך הוא מתחיל לשחרר את המיטב שבכם.

כמובן, התהליך חופף [overlaps] לעתים קרובות והולך אחורה וקדימה. בעוד שכבה אחת או היבט אחד של הסתרה מתמוססים, איכויות חדשות ונכסים חדשים שלא הכרתם מתחילים ללוש צורה. אחר כך אתם חוזרים לתחומים אחרים של הסתרה, שאפילו לא הייתם מודעים להם בבהירות, ועוד יותר מן הפוטנציאלים שלכם יכולים להתחיל להיפתח [unfold].

האם אתם יכולים לדמיין לעצמכם עולם שבו איש לעולם לא מסתיר שום דבר מאף אחד אחר? האם אין זה גן עדן? זהו הכיוון אליו נעה האבולוציה ידידי. זהו מה שמסמל העידן החדש. איך יכול המשיח שבכם לבוא לידי ביטוי אמיתי אם יש לכם איזו אג'נדה נסתרת? איך יכולה האלוהיות שבכם להיפתח [unfold] אם אינכם חופשיים ואם אתם ממשיכים להקרין [project] אל העולם עצמי כוזב? אל תתרכזו [rationalize] את ההשלכות [projections] האלה כאילו הן נועדו לשמור על הפרטיות שלכם. התבוננו בסיבות האמיתיות לשאלה מדוע אתם שומרים על המצב הכואב והמיותר הזה של בידוד והונאה – משום שבכך כל זה מסתכם בעצם.

יש שלוש סיבות בסיסיות להתנגדות לוותר על סודות: (1) הפחד שמא העצמי הנמוך הופך אתכם לאדם רע לחלוטין, ויחד עם פחד זה, חוסר נכונות להסתכן באפשרות שאולי זה לא נכון בעצם; שאחרים לא ידחו אתכם, ושאתם לא תמצאו לנכון לדחות את עצמכם. (2) הבורות שאכן קיימת דרך – שניתן ללמוד אותה – להעביר בצורה תקשורתית את כל מה שנראה כעת כבלתי תקשורתי בעליל; חוסר נכונות ללמוד את התהליך בהדרגה, באמצעות צעדים קטנים. (3) הפחד להיות פגיעים מדי כאשר כל הקליפות הקשות ינשרו. סודות הם בלי ספק בין השכבות הקשות ביותר.

המכנה המשותף לכל שלושת הגורמים הוא ההתנגדות ללכת אל אלוהים עם כל מי שאתם ולבטוח ברצונו של האל. ההתנגדות מונצחת באמצעות הבחירה להקשיב לקולם של כוחות החושך המדרבנים אתכם לשים את מבטחכם בתחבולות השקריות, ההרסניות והמפרידות שלכם, למען ביטחונכם ופתרון בעיותיכם. עליכם להיעשות מודעים להשפעות הללו, ואתם זקוקים נואשות לקרוא תיגר על הקולות האלה ולהפריכם. עליכם לבחור התנהגויות חדשות ולחפש פיתרונות חדשים.

לפני סיום ההרצאה, ברצוני לדבר קצת יותר על הגורם השלישי, הפחד מפגיעות [הפחד להיות פגיעים]. הפגיעות משתרעת מעבר לפחד הברור מאילו להיות פחות מוגנים מפגיעה ואכזבה בלי הסודות. הפחד הזה הוא אשליה גמורה, שקל יהיה לגלות אותה אחרי שאזרתם את האומץ להסתדר בלעדיה. אך יש גם סוג נוסף של פגיעות.

ככל שאתם הולכים ונפתחים, נעשים נגישים יותר, יכולות תפיסה חדשות [new capacities of perception, קיבולת התפיסה שלכם] צומחות בכם. מה שקודם לכן תפסתם רק במעורפל, הולך ומתחדד יותר ויותר, לובש צורה מוגדרת יותר. תועלת מיידיה וישירה צומחת מכך בתחומים רבים בחייכם; ואף שזו תוצאה רצויה, היא זוכה להתעלמות מוחלטת מצד האישיות, משום שהחושך והערפל גדולים מדי עדיין והם מכסים את פני המציאות. לכן חסר לכם התמריץ לעשות שימוש בתפיסה החדשה.

לפגיעות החדשה שפיתחתם יש אפקט נוסף, שגם הוא לא מיד מתקבל כחוויה רצויה. מדובר בכאב מן האבל על ההרס שגורם הרוע. בריא וטוב להרשות למצב זה לצמוח בתוככם, לחוות אותו במלואו. הוא מתבטא בדרכים שונות, וככל שגדלה מודעותכם לפגיעות שלכם, כך תחוו יותר את הכאב הבריא מאוד הזה. תרגישו כאב כשתראו את מתנותיו של אלוהים בטבע מוחרבות במזיד. תרגישו כאב על הסבל [הקיים] במישור הזה של הקיום. טלו למשל את סבלם של בעלי החיים הנופלים טרף לחיות אחרות על מנת להזין את מחזור החיים הגדול ולמלא את תפקידן. במונח אחד, אין ספק שהסבל הזה קטן הרבה יותר מן הסבל המכוון הנגרם לבעלי החיים על ידי האדישות והאכזריות של בני אדם. אבל עצם זה שבעלי החיים צריכים לעבור שלב כזה באבולוציה שלהם זהו דבר כואב, אף על פי שיש לכך הצדקה פנימית [intrinsic rightness]. בעלי חיים אלה מתגלמים [incarnated] כהיבטי תודעה הזקוקים לחוויות האלה, ויחד עם זאת, ברמת המניפסטציה [הביטוי הגלוי], בעלי החיים הם תמימים הרבה יותר מהאדם, שניחן בתודעה המטילה עליו מידה גדולה הרבה יותר של אחריות.

מה שאני אומר כאן עשוי להישמע סותר, אך אין כאן סתירה. אני מוכרח לבקש מכם לנסות להבין זאת מתוך מעמקי הנשמה שלכם, משום שההבנה האמיתית תגיע משם. חמלה ואהבה, הכרת תודה על יפי הבריאה, הערכה ושמחה על יופייה, חייבות ליצור גם כאב עמוק כאשר משהו מוכחד, כאב שאותו צריך לסבול. כאב זה הוא שונה מאוד מן הכאב הנוירוטי, הכאב האסוציאטיבי, הכאב מהענשה-עצמית מזוכיסטית המזדהה עם מה שנראה כקורבן. הכאב החי, הבריא והאוהב הזה הוא גם השער [threshold] אל השמחה והאקסטאזה.

היבט נוסף של כאב זה הוא ההכרה בכך שמחשבות לא נכונות/כוזבות [untrue] אודות עמיתים בני האדם מזיקות לכם עצמכם כמו גם לאחרים. מחשבות מסוג זה עשויות בהחלט להיות מוסוות ומתורצות ברציונליזציות. עם זאת, מחשבות של השמצה וחשדות לא מוצדקים, המעשים הפנימיים ו/או החיצוניים של רמאות עובדתית, פסיכולוגית, רגשית ורוחנית, כופים עמדת נחיתות [disadvantages] לא הוגנת על לאחרים, ולפיכך גם על העצמי.

כל עוד הכאב הזה מוכחש, מחירו מאמיר מאוד, כי כאב מסוג זה חייב לפנות כנגד מי שגורם אותו, או נגד כל מי שמשותף פעולה עם אלה הגורמים את הכאב בעמידתם הפאסיבית מן הצד. רבים מדפוסים התבוסה העצמית שלכם קשורים לכאב שגרמתם בלי משים משום שלא הרשיתם לעצמכם לדעת ולהרגיש אותם; התפתיתם מדי ללכת בדרכם של כוחות החושך, וכל כך לא רציתם לוותר עליהם. אתם פוחדים ונמנעים מהכאב שנגרם לכם מגרימת כאב לאחרים. הדבר מתפתח אז לאשמה מתישה ולהענשה-עצמית עקיפה. אתם זקוקים גם להרגיש את הכאב שאינו תלוי בכם, אך שיכול לשחרר אתכם בכך שהוא דוחף אתכם אל החמלה, הכאב שאתם פשוט רואים שקיים במימד-ארצי זה.

אם כן, ידידיי האהובים, כאשר חומות ההפרדה והחשאיות נושרות מכם, אתם יוצאים אל עולם יפה שכולו אור, טוב, אומר שירה, עולם של חיי נצח, של קיום נטול פחד. עולם זה יכול להתקיים רק באדם נטול הגנות שהשתחרר מהשריון, אדם שאינו מתכחש לפגיעות הרכה שיכולה לחוות את הכאב מכל הסבל שנוצר על ידי כוחות הרשע במימד ארצי זה. אם אתם מקשיחים את עצמכם כנגד הכאב הזה, אתם מתכחשים גם לאושר שאמור להיות שלכם לנצח נצחים. הרשו לחוויה הזו לחזק את נחישותכם להפוך ללוחמים חזקים יותר לצד [באמצעות] כוחות האור.

ברכותיהם של כל המלאכים מלוות אתכם, ברכותיו של הגבוה מכל זורמות דרכם אליכם, מעשירות ומדריכות את חייכם. נוכחותו של הגבוה מכל, הבורא, חיה בלבכם ובנשמתכם אם רק תראו ותרגישו אותה. היו תמיד מודעים לכך שאתם נמצאים כאן במישור הארצי כדי לגלות את הווייתכם האמיתית ולהגשים אותה עבור האלוהים. חיו בתוכו.

נערך על ידי גיודית וגיון סאלי